

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **BEAS SUN s. r. o.**, se sídlem Jaroměř - Josefov, Sadová 454, zast. JUDr. Milanem Jelínkem, advokátem se sídlem Sokolovská 5/49, Praha 8 – Karlín, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 15. 10. 2012, č. j. 11258/12-1200-506919, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 11. 2013, č. j. 15 Af 430/2012 - 47,

takto:

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žalobci **se vrací** část zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost ve výši **4000 Kč**, která mu bude vrácena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení, a to k rukám jeho zástupce JUDr. Milana Jelínka, advokáta.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se včas podanou kasační stížností domáhal zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 15. 10. 2012, č. j. 11258/12-1200-506919. Tímto rozhodnutím Finanční ředitelství v Ústí nad Labem zamítlo jeho odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu v Děčíně (dále jen „správce daně“) ze dne 12. 4. 2012, č. j. 104439/12/178913507710, a ze dne 17. 7. 2012, č. j. 151702/12/178913507710, kterými správce daně rozhodl podle § 237 odst. 4 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, o zamítnutí stížností stěžovatele na postup plátce daně při výběru odvodu z elektřiny ze slunečního záření podle § 7a a násl. zákona č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů.

Podáním ze dne 10. 3. 2014 vzal stěžovatel svou kasační stížnost výslovně v celém rozsahu zpět.

Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů řízení v této právní věci zastavil [§ 47 písm. a), § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“)].

Podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Nejvyšší správní soud proto rozhodl o vrácení části zaplaceného soudního poplatku ve výši 4000 Kč stěžovateli, a to k rukám jeho zástupce JUDr. Milana Jelínka, advokáta se sídlem Sokolovská 5/49, Praha 8.

Dle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích se soudní poplatek vrací ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým bylo o vrácení rozhodnuto.

V souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věta první, § 120 s. ř. s. bylo vysloveno, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. března 2014

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně

senátu